

UCHWAŁA Nr XXXIX/295/2014
Rady Miejskiej w Policach
z dnia 21 stycznia 2014 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Polic i Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Policach

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, 645 i 1318) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r. poz. 267) Rada Miejska w Policach, uchwala co następuje:

§ 1. Uznać za bezzasadną skargę Pani na Burmistrza Polic i Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Policach.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Witold Król

Uzasadnienie

Projekt uchwały przedkłada Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Policach. W dniu 21 listopada 2013 r. do Rady Miejskiej wpłynęła za pośrednictwem Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego skarga Pani W skardze Pani zarzuca Burmistrzowi Polic, Kierownikowi OPS w Policach i pracownikom OPS naruszenie jej praw rodzicielskich oraz pozbawienie jej mieszkania. Jak wynika z przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego Pani korzystała z różnorodnych form pomocy Ośrodka Pomocy Społecznej jak: zasiłek celowy, zasiłek rodzinny na córkę, świadczenia z funduszu alimentacyjnego jak również do października 2012 r. zasiłek pielęgnacyjny z tytułu niepełnosprawności. Sytuacja Pani jest trudna z uwagi na fakt utraty przez Nią spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu z zasobów SM „Chemik”. Mieszkanie to zostało zlicytowane w postępowaniu egzekucyjnym, w związku z zadłużeniem. Pani wraz z córką Nikolą zamieszkała u ojca dziecka, prowadząc oddzielne gospodarstwo domowe. Strony pozostają jednak w złych relacjach. Pani skarżyła się pracownikowi socjalnemu na zachowanie ojca dziecka. Jak twierdziła skarżąca ojciec dziecka zachowywał się niewłaściwie w obecności córki. Pracownik socjalny podejmował próby przekonania Pani o wyprowadzeniu się z mieszkania ojca dziecka, zważywszy także na fakt, iż objęta jest Ona procedurą „Niebieskiej Karty”. Niestety Pani zarówno na powyższe rozwiązanie jak też sugestie wizyty u psychologa, reagowała bardzo impulsywnie, wręcz krzykiem. Pani jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym. Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w sprawie o zmianę orzeczenia w przedmiocie władzy rodzicielskiej, postanowieniem z dnia 7 listopada 2013r syg. akt VIII RNsm 791/13 postanowił z urzędu udzielić zabezpieczenia w ten sposób, że na czas trwania postępowania umieścić małoletnią córkę Pani w placówce opiekuńczo – wychowawczej lub w pogotowiu opiekuńczym. Jak wynika z uzasadnienia w/w postanowienia w dniu 6 listopada 2013r do sądu wpłynął wniosek kuratora sprawującego nadzór w rodzinie o wydanie zarządzeń opiekuńczych w trybie nagłym wobec małoletniej albowiem kurator stwierdził, iż dobro dziecka jest zagrożone. Matka dziecka Pani mimo zobowiązania przez sąd nie podjęła leczenia, a jej stan zdrowia znacznie się pogorszył. Nadto między rodzicami małoletniej dochodzi do awantur i interwencji policji. Sąd uznał wniosek kuratora za zasadny i orzekł o umieszczeniu córki w placówce. W dniu 29 listopada 2013r do Ośrodka Pomocy Społecznej w Policach z Domu Dziecka w Policach wpłynęła informacja o przyjęciu małoletniej Nikoli do placówki w dniu 8 listopada 2013r, na podstawie postanowienia Sądu z dnia 7 listopada 2013r. Do w/w informacji załączono postanowienie Sądu oraz skierowanie Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Policach z dnia 7 listopada 2013r kierujące w trybie nagłym córkę skarżącą do w/w Domu Dziecka. W świetle powyższego nie można zgodzić się z zarzutem skarżącej o naruszeniu jej praw rodzicielskich przez Burmistrza, Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej jak też pracowników tego Ośrodka. Decyzja bowiem w tym zakresie została podjęta przez Sąd na wniosek kuratora. Rola pracownika socjalnego sprowadzała się jedynie do przeprowadzania wywiadów środowiskowych z Panią oraz oferowania jej pomocy w ramach procedury „Niebieskiej Karty”. Kolejną kwestią, którą porusza Pani w skardze to pozbawienie jej mieszkania.

Z wniosku wierzyciela Spółdzielni Mieszkaniowej „Chemik” w Policach w dniu 21 kwietnia 2009 r. została przeprowadzona licytacja komornicza mieszkania spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu należącego do skarżącej i jej męża. Należy nadmienić, iż nowy właściciel mieszkania „wyrzucił” z niego rodzinę Pani Od dnia 17 grudnia 2009 r. Pani z córką Nikolą i swoją matką zamieszkały w lokalu socjalnym zajmowanym przez ojca małoletniej Nikoli. Pod tym adresem Pani wraz córką zamieszkuje do chwili obecnej.

Skarżąca w dniu 04 listopada 2009 roku złożyła wniosek o przydział mieszkania z zasobów gminy Police. Wniosek został zarejestrowany pod nr GKM II – 71404/1367/2009.

Nie było jednak możliwości przydziału mieszkania, ponieważ wniosek o przydział mieszkania złożony został w trakcie obowiązywania planu przydziału mieszkań na lata 2007-2009. Nie było również możliwości przydziału skarżącej lokalu socjalnego. Zgodnie bowiem z § 10 uchwały Rady Miejskiej w Policach nr XXXIV/239/05 z dnia 24 maja 2005 r. w sprawie zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy Police, umowy najmu lokalu socjalnego zawierane są z osobami, które nabyły prawo do lokalu socjalnego na podstawie prawomocnego orzeczenia sądowego bądź, które utraciły mieszkanie wskutek klęski żywiołowej, katastrofy lub pożaru.

Wyrokiem z dnia 13 grudnia 2010 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy ustalił, iż skarżącej przysługuje uprawnienie do lokalu socjalnego. Sąd nie wypowiedział się natomiast co do dzieci Pani

W dniu 03 października 2012 r. na mocy w/w wyroku i art. 14, art. 22 i art. 23 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego wskazano Pani lokal socjalny położony w Policach przy ul. Bankowej, który spełniał wymogi lokalu socjalnego w świetle art. 2 ust. 1 pkt 5 w/wymienionej ustawy. Pismem z dnia 08 listopada 2012 r. Pani odmówiła przyjęcia wskazanego lokalu socjalnego. Zgodnie z art. 66 kodeksu cywilnego w przypadku odmowy przyjęcia wskazanego przez gminę lokalu socjalnego, obowiązek gminy uważa się za spełniony, a złożona oferta wygasa. Pani została o tym poinformowana pismem znak: GKM.7142.67.2012.MŁ z dnia 30 października 2012 roku.

Również wniosek Pani o przydział mieszkania z zasobów gminy został załatwiony negatywnie.

Pismem z dnia 23 września 2011 r. skarżąca została wezwana przez tut. Urząd o złożenie zaświadczeń o osiąganym dochodzie rodziny, w związku z przystąpieniem do prac nad opracowaniem nowego planu przydziału mieszkań. W dniu 18 października 2011 r. Pani złożyła wymagane zaświadczenia jak również złożyła oświadczenie o wykreślenie z wniosku o przydział mieszkania syna. Na podstawie złożonych zaświadczeń ustalono, że dochód rodziny Pani przekracza obowiązujące kryterium. Pani była informowana pismami z dnia 18 listopada 2011 roku oraz z dnia 02 lutego 2012 roku o możliwości ponownej weryfikacji wniosku o przydział mieszkania, w przypadku zmiany sytuacji materialnej rodziny. Pani z takiej możliwości nie skorzystała.

Na marginesie należy wskazać, iż co do pozostałych członków rodziny skarżącej Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział I Cywilny w dniu 12 maja 2011 r. wydał wyrok nakazujący w/w opróżnienie lokalu do którego przysługiwało skarżącej spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu. Na podstawie tego wyroku tut. Urząd wskazał lokal socjalny na rzecz matki i dzieci skarżącej. Wskazany lokal socjalny został przyjęty przez matkę Pani , która złożyła

także wniosek o przydział lokalu mieszkalnego z zasobów gminy Police i oczekuje na przydział mieszkania docelowego na ogólnie obowiązujących zasadach. Z powyższego wynika, iż zarzut skarżącej w przedmiocie pozbawienia jej mieszkania z zasobów SM „Chemik” jest bezpodstawny. W tym zakresie były bowiem podejmowane działania prawne przez właściwe organy jak sąd czy komornik.

Na podstawie powyższych ustaleń Komisja Rewizyjna stwierdza, że brak jest podstaw faktycznych i prawnych do uznania skargi na Burmistrza Polic i Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej za zasadną.

W przypadku ponowienia skargi bez wskazania nowych okoliczności powyższe stanowisko zostanie podtrzymane z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącej.

